

ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรี

ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐

โดยที่พิจารณาเห็นว่า ระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘ ข้อ ๕๗ ได้กำหนดว่า เอกสารลับที่สุดและลับมาก บุคคลที่ระบุไว้ในเจ้าหน้าที่ของเท่านั้น มีสิทธิเปิดเผยและลงชื่อในใบรับเอกสารได้นั้น

เพื่อความสะดวกและรวดเร็วจึงควรให้นายทะเบียนเอกสารลับมีสิทธิเปิดเผยและลงชื่อในใบรับของเอกสารลับที่สุดและลับมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ของถึงตำแหน่งได้ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้ยกเลิกความในข้อ ๕๗ แห่งระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕๗ เอกสารลับที่สุดและลับมากต้องส่งในลักษณะบรรจุสองชั้นอย่างมั่นคง เอกสารนั้นต้องบรรจุอยู่ในซองชั้นใน มีอักษรลับที่สุดหรือลับมาก พร้อมด้วยใบรับที่จะให้ผู้รับลง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ มกราคม ๒๕๐๑

ขอเพื่อส่งกลับไปให้นายทะเบียนเอกสารลับผู้ส่งเอกสารนั้น
ให้นายทะเบียนเอกสารลบบมอำนาจเปิดและลงชื่อในใบรับที่อยู่
ในนั้นได้แต่ผู้เดียว แต่ถ้าของขึ้นในจำหน้ถึงบุคคลใดบุคคล
หนึ่งโดยเฉพาะ บุคคลที่ระบุไว้ในจำหน้ของท่านนั้นมีสิทธิ
เปิดและลงชื่อในใบรับเอกสารนั้น ทั้งนี้ให้นายทะเบียนเอกสาร
ลับบันทึกการรับเอกสารเหล่านั้นไว้เป็นหลักฐานต่างหาก”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี